

OČEKÁVÁNÍ KONCE SVĚTA

Očekávání konce světa bylo v dějinách vždy živé: toto očekávání přitom má své kořeny v samotných evangeliích, vždyť samotný Ježíš o tom hovoří. Všimněme si však, jaký postoj on k tomu zaujímá: nevyvolává paniku, ale na druhé straně nenechává v „sladké nevědomosti“, neslibuje procházku růžovou zahradou. Jeho přístup je realistický, předkládá budoucnost „na rovinu“, ale zároveň posiluje důvěru učedníků: žádné katastrofy, války či pronásledování nebudou mít poslední slovo. Tím silnějším bude nakonec Bůh.

Nejrůznější zprávy o katastrofách či hrozbách mohou křesťana „vykolejit“. Když se totiž „hroutí“ všechny naše životní jistoty, snadno se může hroutit i jistota v Boha: kde je náš Spasitel? Jsme mu lhostejní? Snadno se může vkrádat pocit: Bůh nás opustil, ponechal nás napospas zlému osudu. Takové pocity prožili i Izraelité po zničení prvního chrámu a odvedení do babylónského vyhnanství: „Hospodin mě opustil, Pán na mě zapomněl“ (Iz 49,14). Tehdy totiž Izraelité ztratili všechno: vlastní zemi (zaslíbenou Bohem!) i chrám (místo Božího přebývání, tedy co víc!). Bůh však velmi důrazně ujišťuje svůj lid, že na něj nezapomněl, i když vše kolem „křičí proti tomu“: „Což může zapomenout žena na své pacho látko, neslitoval se nad synem vlastního života? I kdyby některé zapomněly, já na tebe nezapomenu. Hle, vyryl jsem si tě do dlaní“ (Iz 49,15-16).

Bůh zkrátka nenechá na holičkách, ani během katastrof: konkrétním způsobem prokáže

svoji věrnost v krizové situaci, před soudem, při opuštění všemi nejbližšími. A když je Bůh na naší straně, kdo může odolat? „Kdo nás odloučí od lásky Kristovy? Snad souzení nebo úzkost, pronásledování nebo hlad, bída, nebezpečí nebo meč? Ale v tom ve všem slavně vítězíme mocí toho, který si nás zamiloval. Jsem jist, že ani smrt ani život, ani andělé ani mocnosti, ani přítomnost ani budoucnost, ani žádná moc, ani výšiny ani hlubiny, ani co jiného v celém tvorstvu nedokáže nás odloučit od lásky Boží, která je v Kristu Ježíši, našem Pánu“ (Ř 8,35-39). Toto Pavlovo svědectví je velmi silné, může nám zatajit dech: skoro nám připadá, že je příliš „suverénní“ či exaltované. On však ví, o čem mluví: jeho svědectví není „napsané za zeleným stolem“, ale je třibené ohněm pronásledování.

Kristus tedy slibuje, že nás neopustí ani v těch „nejkrizovějších situacích“. A od nás vyžaduje jen jediné: důvěru. A tuto důvěru posilněme slovy žalmisty: „Bůh je naše útočiště a síla, osvědčil se jako nejlepší pomocník v nouzi. Proto se nebojíme, i kdyby se kácela země, i kdyby se hory řítily do hlubin moře. Ať se bouří moře, pění jeho vody, ať se třesou hory, když se moře vzdouvá, s námi je Hospodin zástupů, Bůh Jakubův je naší tvrzí“ (Ž 46,2-4.8). Tato slova si můžeme opakovat tváří v tvář všem možným nejistotám, hrozbám, zprávám o apokalyptických hrůzách. Uprostřed všech nejistot Boží slovo zůstává jistotou.

P. Angelo Scarano

AKTUÁLNÍ INFORMACE

ŽEHNÁNÍ ADVENTNÍCH VĚNCŮ

O první adventní neděli budou žehnány adventní věnce. Ženy ze společenství Raj spolu s dětmi vyrobí jako vždy i věnce navíc, které budou za drobný příspěvek k zakoupení přímo po žehnání v kostele.

Hřivna – informační čtrnáctideník vydává ŘK farnost Semily pro vnitřní potřebu. Uzávěrka tohoto čísla: 14. listopadu 2024. Uzávěrka následujícího dvojčísla: 28. listopadu 2024. Redakce a grafická úprava: M. Kraus. Imprimatur: R. D. J. Gajdošík. Jednotlivé příspěvky zasílejte na adresu kraus.matej@seznam.cz, a to nejpozději do dne uzávěrky dalšího čísla.

HŘIVNA

Informační čtrnáctideník

ŘK farnosti Semily

Číslo 23 17. listopadu 2024

Římskokatolická farnost – děkanství Semily, Komenského nám. 125, 513 01

Děkan: R. D. Jaroslav Gajdošík, tel. 739 909 500

www.farnost.semily.net

Bohoslužby v Semilech se konají v děkanském kostele sv. Petra a Pavla (KO), v kapli sv. Zdislavy na faře (KA), ve filiálním kostele Umučení sv. Jana Křtitele na Koštofranku (KK), v domově důchodců (DD), v kapli sv. Antonína v Chuchelně (CH).

Farnost sv. Petra a Pavla

Pořad bohoslužeb ve farnosti ve dnech 18. 11. – 1. 12. 2024

18. 11.	Po	–	–	–	
19. 11.	Út	KA	18.00	za uzdravení Marie Novákové	
20. 11.	St	KA	08.00	za nemocnou kolegyni	
21. 11.	Čt			<i>Památka Zasvěcení Panny Marie v Jeruzalémě</i>	
		KA	08.00	za živé a †† z rodů a duše v očistci	
22. 11.	Pá			<i>Památka sv. Cecílie, panny a mučednice</i>	
		KA	18.00	za † Cecílii Novotnou a manžela	
23. 11.	So	DD	13.30	za farníky	
		KA	18.00	za uzdravení Josefa a Ludmily Karmáškových	
24. 11.	Ne			Slavnost JEŽIŠE KRISTA KRÁLE	
		KO	09.30	za †† Milicu Karmáškovou a Jana Hlavíka	<i>celebruje kardinál Dominik Duka</i>
25. 11.	Po	–	–	–	
26. 11.	Út	KA	18.00	za uzdravení Štefanie	
27. 11.	St	KA	08.00	za uzdravení MUDr. Podobové	
28. 11.	Čt	KA	08.00	za †† Gertrudu Stránskou, Květu Pačesnou, Milana a Zdeňku Paldusovy, Jaroslava Hlůžeho a Václava Brádleho	
29. 11.	Pá	KA	18.00	za † Ladislava	
30. 11.	So			Svátek sv. Ondřeje, apoštola	
		DD	13.30	za farníky	
		KA	18.00	za †† Františka a Annu	

1. 12. Ne 1. NEDĚLE ADVENTNÍ
KO 08.30 za †† Annu a Františka Stránské a celý rod

žehnání adventních věnců

Křížová hora (německy Kreuzberg) je výrazný hřbet, vybíhající od Jedlové až k Jiřetínu. Hřbet se původně nazýval Holá lada nebo Kraví hora. Po roce 1790 byl zalesněn. Od 18. století je významným poutním místem.

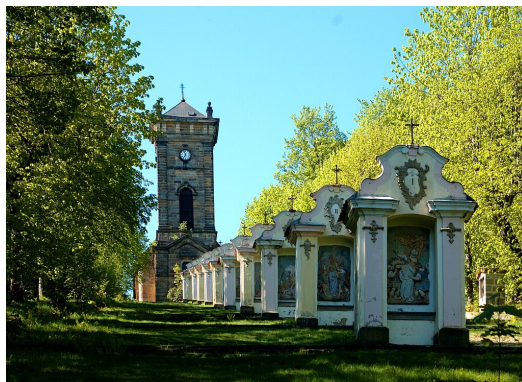
V 17. století, v době protireformace, kdy místní luteráni museli opustit zdejší kraj, žila v Jiřetíně rodina Dontova, která měla sedm synů, kteří byli nuceni přestoupit ke katolictví, nebo odejít ze země.

Hned první noc, kdy opustili svůj domov, měli stejný sen. Zjevil se jim Spasitel na kříži, a kýval jim rukou, jakoby je volal zpět. To na ně učinilo velký dojem, a tak se rozhodli, že jeden z nich se má vrátit zpět a stát se katolíkem. Měl také převzít otcův majetek a na jejich pozemku postavit kříž. Volba padla na nejmladšího, který byl beztak nemocen.

Po návratu přijal katolickou víru, ale nemoc se stále horšila. Když se mu trochu ulevilo, nechal na svém pozemku Kahle Haide (Holá lada) postavit krucifix. Když se ke kříži sám o berlích dobelhal a vroucně se pomodlil, byla jeho modlitba vyslyšena a uzdravil se. Zpráva o zázračném uzdravení se začaly rychle šířit a začalo přicházet množství trpících. Na kopci zvaném již Křížová hora byla později postavena dřevěná kaple a Dontův krucifix do ní byl umístěn.

Nedlouho poté pomohlo zázračné místo dceři kupce Meusela ze Žitavy. Ten se snažil vyléčit svou slepou dceru nejdříve za pomocí lékařů. Po mnoha neúspěšných pokusech mu poradila služebná, aby ji poslal do Jiřetína. Zde se služebná modlila za navrácení zraku slepému dítěti a modlitba pomohla. Otec pak daroval z vděčnosti 500 tolarů na kostel v Jiřetíně.

Vznik vlastní křížové cesty je spojen se jménem místního faráře z let 1696 až 1704, magistra filozofie a teologie Wenzela Gürtlera

původem z České Lípy. Ten údajně nechal zřídít dřevěné kříže v místech dnešních zastavení křížové cesty.

Po roce 1759 pokračoval v započaté práci farář Gottfried Liessner původem ze Šluknova. Dal upravit prostor kolem pozdější dřevěné kaple a začal s výstavbou zastavení křížové cesty, takže mohly být vysvěceny 17. září 1764. V tomtéž roce byla vedle kaple vyhloubena studna. Místo se stalo hojně navštěvovaným. Křížová cesta je druhou nejstarší ze čtrnácti ve Šluknovském výběžku.

Za prudké bouře 3. prosince 1779 byla zničena dřevěná kaple, ale krucifix zůstal nepoškozený. Podle pověsti byl zdejší obraz matky Boží Pomocnice nalezen až u Bílého potoka. Stavba nové kamenné stavby byla zahájena v roce 1783. Když dospěla až ke klenbě, bylo státem nařízeno zrušit všechny soukromé kaple. Dle odhadu povolání komise byly 5. října 1787 veškeré stavby na Křížové hoře nabídnuty na prodej za 282 zlatých. Získal je místní notář Anton Ulbricht, který je chtěl nechat strhnout. Přišel však k úrazu a zemřel. Místní lidé se pak složili a koupili od dědiců kapli i křížovou cestu a předali jí městu. Dne 1. června 1791 byla pak kaple dokončena a na oltář byl umístěn kříž, ke kterému místní malíř Augustin Donát přimaloval oba lotry.

Zařízení kaple pochází z větší části z 19. století. Vlastní věž začala být stavěna až v r. 1881 r. 1886 byly vysvěceny a zavěšeny zvony.

Na počátku křížové cesty lze spatřit spící učedníky Ježíšovy, Petra, Jakuba a Jana. Za nimi se nachází Getsemanská zahrada se sochou modlícího se Ježíše, na skále před ním stojí anděl s kalichem v ruce. V této zahrádce byl podle tradice postaven původní dřevěný kříž. Vlevo na kraji lesa je socha korunovaného Ježíše sedícího se třtinou ve spoutaných rukách.

Na vrcholu hory vzadu za Křížovou kaplí

stojí nízká kaplička Božího hrobu z roku 1759. Je postavena podle vzoru kaple uprostřed Chrámu Božího hrobu v Jeruzalémě.

Od r. 1964 je celý areál památkově chráněn. V roce 1991 zahájila obec Jiřetín pod Jedlovou postupnou obnovu celého areálu.

Sakrální památky na Křížové hoře u Jiřetína jsou významným dokladem dřívější zbožnosti zdejšího lužického kraje, který se dnes nalézá na periferii naší země. Tradiční jiřetínské pouťi se zde konají vždy v neděli nejbližší svátku Povýšení sv. Kříže, který připadá na 14. září.

CHARITNÍ TAXI KRYŠTOF

MINISERIÁL

Od 1. ledna 2024 vstoupila do života Semilská naše nová služba – Charitní taxi Kryštof. Náš starý, ale spolehlivý Peugeot s obětavým řidičem Tomášem poskytuje pohodlnou a bezpečnou dopravu pro osoby starší 65 let, osoby se sníženou mobilitou, zdravotně postižené občany a rodiny v sociálně nepříznivé situaci s bydlištěm na Semilsku (ORP Semily – Semily, Lomnice nad Popelkou, Vysoké nad Jizerou).

Za významně dotovanou cenu nabízí individuální dopravu k lékaři, na nákupy, na úřady, za kulturou apod. Touto službou, která je zatím téměř plně v naší režii, se snažíme podpořit nezávislost a sociální začlenění všech, kteří jsou cílovou skupinou pro tuto službu. Mimoto jde i o krok vpřed k vytvoření inkluzivnějšího a podpůrnějšího komunitního prostředí pro všechny obyvatele Semilsku.

K dnešnímu dni má s naší službou uzavřenu smlouvu 96 občanů a od ledna do října jsme realizovali 1 090 jízd v délce téměř 10,5 tisíce kilometrů!

Taxikem za vzpomínkou

Charitní taxi, které běžně pomáhá seniorům s cestami k lékařům nebo na nákupy, může být i vstupenkou do světa vzpomínek. Právě to zažili manželé Novákovi, když je taxík zavezl na Friesovy boudy, místo, kde pan Novák strávil své mládí. Po léta si myslel, že se na milovaná místa už nikdy nepodívá, ale nakonec se to díky charitnímu taxi a vstřícnému řidiči povedlo. Řidič pro ně vyřídil povolení, aby mohli zajet až na vrchol Krkonoš.

Po příjezdu na Friesovy boudy se pan Novák tiše rozhlédl po krajině a se svou ženou mlčky vzpomínali na staré časy. Atmosféra hor, svěží vzduch a výhledy do údolí je vrátily o desítky let zpět. Byl to pro ně silný a dojemný okamžik – stát opět tam, kde kdysi pan Novák pobýval s rodiči, a dívat se na krajinu, kterou tolik miloval.

Charitní taxi, provozované pro zajištění každodenní pomoci seniorům, tak dokáže víc než jen zprostředkovat dopravu. Pomáhá plnit přání a nabízí seniorům možnost zažít něco výjimečného. Tento výlet byl pro manželé Novákovy vzácnou příležitostí, kterou si budou navždy pamatovat, a je důkazem, že i malá pomoc může mít velký dopad na kvalitu života starších lidí.